

Ontdek méér klassiek op [orkest.nl](https://www.orkest.nl)

Pianist Alice Sara Ott speelt Beethoven met Nederlands Philharmonisch

Wandel met het Nederlands Philharmonisch door Rome. Roberto González-Monjas leidt het orkest in de beroemde *Fontane* en *Pini di Roma* van Respighi. Pianovirtuoos Alice Sara Ott speelt Beethovens *Vierde pianoconcert*.

Nederlands Philharmonisch
Roberto González-Monjas, dirigent
Alice Sara Ott, piano

vr 13 november, 20:15
TivoliVredenburg, Utrecht
za 14 november, 20:15
zo 15 november, 14:15
Het Concertgebouw

Schrijf je in
voor onze nieuwsbrief

Altijd weten wat er speelt? Schrijf je in voor de nieuwsbrief van het Nederlands Kamerorkest en het Nederlands Philharmonisch. Hoor als eerste over concerttips, achtergrondinterviews, speciale producties en nieuwe concerten. Scan de QR-code om je aan te melden.

NEDERLANDS
PHILHARMONISCH

160R!!!

Hannu Lintu
dirigent

Alisa Weilerstein
cello

Celloconcert MARSALIS STRAVINSKY Le sacre du printemps

Yakult

[orkest.nl](https://www.orkest.nl)

PROGRAMMA

Wynton Marsalis (1961) Celloconcert (2026) *Europese première*

- I. Journey to Freedom
- II. Spiritual
- III. March Caribe
- IV. Ballad and Blues
- V. Cake Walk

*Geschreven in opdracht van het
Nederlands Philharmonisch, het
Interlochen Center for the Arts
en het Symphonieorchester des
Bayerischen Rundfunks.*

Pauze

Igor Stravinsky (1882-1971) Le sacre du printemps (1913) *versie 1947, tableaux de la Russie païenne en deux parties*

Première partie: L'adoration de la terre
Seconde partie: Le sacrifice

NEDERLANDS PHILHARMONISCH

Hannu Lintu, dirigent
Alisa Weilerstein, cello

za 31 oktober, 20:15
ma 2 november, 20:15
Het Concertgebouw

VOORPROGRAMMA

Pianist en presentator Christiaan
Kuyvenhoven leidt het programma in.
za 31 oktober, 19:40 - 20:00
ma 2 november, 19:40 - 20:00
in de Spiegelzaal

Duur concert: ca. 100 minuten

LIVE OP NPO KLASSIEK

Het concert van zaterdag
31 oktober wordt opgenomen
door NPO Klassiek voor
het Avondconcert. Kijk
voor meer informatie op
npoklassiek.nl/avondconcert.

Muziek die grenzen doorbreekt

Igor Stravinsky is de laatste Grote Componist van het oude continent. Wynton Marsalis begon zijn loopbaan als jazztrompettist, de muziek van de Nieuwe Wereld bij uitstek. Maar bij nadere beschouwing hebben de twee meer gemeen dan je zou denken. Zo brengen beiden in hun werk uiteenlopende muziektradities samen, op een manier die hun onmiskenbare handtekening draagt.

Marsalis: Celloconcert

Als zoon van een jazzpianist in New Orleans toonde Wynton Marsalis al vroeg aanleg voor de trompet. Zijn affiniteit met jazz was zonneklaar. Maar tijdens een toevallige ontmoeting in de tram kreeg hij van een student een lp met het *Trompetconcert in Es* van Joseph Haydn. En vanaf dat moment was de jonge Wynton óók gegrepen door klassieke muziek. Op beide sporen maakte hij een stormachtige ontwikkeling door: terwijl hij zijn eerste jazzplaten als bandleider uitbracht, soleerde hij ook in opnames van klassieke concerten, zoals dat van Haydn. Als tweeëntwintigjarige won hij als eerste (en vooralsnog enige) in hetzelfde jaar Grammy Awards in de categorieën Jazz én Klassiek. Het jaar erop, in 1984, herhaalde hij dat huzarenstukje.

Inmiddels is Marsalis zo'n alomtegenwoordig fenomeen in de Amerikaanse muziekcultuur, als bandleider, componist, bestuurder en speler, dat je haast zou vergeten welk uitzonderlijk talent eraan ten grondslag ligt. Sinds de eeuwwisseling profileert hij zich ook nadrukkelijk als componist van orkestmuziek. Hij schreef onder meer een *Vioolconcert* (2015) voor violist Nicola Benedetti en het Philadelphia Orchestra, waarin de vele facetten van zijn kunstenaarschap samenkomen: quasi-romantische gebaren, jazzy kleuren, modernistisch-weerbarstige klanken, houterige volksdansjes, de weemoed van de blues, felle uithalen, breekbare poëzie.

Het zit allemaal ook in het vijfdelige *Celloconcert* dat Marsalis componeerde voor cellist Yo Yo Ma, die in maart de wereldpremière verzorgde. Marsalis componeerde het werk in opdracht van het Nederlands Philharmonisch, het Interlochen Center for the Arts en het Symphonie-

orchester des Bayerischen Rundfunks. De titel van het eerste deel, 'Journey to Freedom', zet de toon voor het hele werk. Niet toevallig vond de eerste uitvoering plaats in het kader van de vieringen rond de tweehonderdvijftigste verjaardag van de Verenigde Staten. Marsalis schreef daarvoor ook de opdrachtcompositie *Liberty*, zijn vijfde symfonie, die in september in première ging in New York. Bij die gelegenheid zei hij in The New York Times dat hij "optimistisch" is over de toekomst van de VS, al is hij niet blind voor de problemen en de diepe verdeeldheid van het land.

Het *Celloconcert* reflecteert zowel zijn hoop als zijn realisme. Na een paar schrille accenten van de strijkers neemt de solocello vanaf de eerste maten het voortouw – 'agressief' luidt de speelaanwijzing in de bladmuziek die Marsalis schreef. Geen lichte kost; maar op het lange openingsdeel volgt 'Spiritual', een van de emotionele zwaartepunten van het *Celloconcert*, waarvoor Marsalis putte uit het rijke muzikale erfgoed van de zwarte Amerikaanse gemeenschap.

Het opzweepende derde deel, 'March Caribe', is gebaseerd op de 'tresillo', een dansbaar ritme dat veel voorkomt in Caraïbische en Latijns-Amerikaanse muziek. De titel van het vierde deel, 'Ballad and Blues', spreekt voor zich, en vraagt van de solist een specifieke manier van 'zingen'. Niet alle klassieke musici beheersen dat, maar de expressieve alleskunster Alisa Weilerstein wel. De finale is een 'Cake walk', een quasiformele, komische partnerdans die ontstond onder tot slaaf gemaakten op de plantages van de zuidelijke Verenigde Staten.

Stravinsky: Le sacre du printemps

Igor Stravinsky, die vanaf 1939 in de VS woonde, was een verklaard bewonderaar van jazz. Dat is te horen in werken als het *Ebony Concerto* (1945) dat hij componeerde voor de legendarische jazzklarinettist Woody Herman – een lievelingsstuk van Marsalis. Maar dertig jaar eerder al had Stravinsky de muziekwereld op zijn grondvesten laten schudden met totaal andersoortige muziek.

Le sacre du printemps was het derde grote ballet dat Stravinsky maakte voor de Parijse Ballets Russes van impresario Diaghilev. Geharnaste voor- en tegenstanders vochten elkaar bij de première

op 29 mei 1913 de tent uit, volgens de overlevering. Vaststaat dat er die avond muziekgeschiedenis werd geschreven. In een periode van maatschappelijke én culturele onrust, terwijl de klassieke muziek zoals we die toen kenden dreigde in te storten, toonde Stravinsky een daverend oorspronkelijk toekomstvisioen dat niemand voortaan kon negeren, al kon men het evenmin navolgen.

Tegenwoordig wordt de *Sacre* gezien als een van de belangrijkste composities van de twintigste eeuw. Maar daarmee is het werk allerm minst onschadelijk gemaakt: wie het hoort in de concertzaal, wordt nog steeds van z'n sokken geblazen door de oerkracht die het weet te kanaliseren. Het "lenteoffer" uit de titel is een meisje dat zich moet dooddansen om de aarde te doen ontwaken. Dat gaat gepaard met woeste, onregelmatige bonkende ritmes die je voelt in je onderbuik, en waaraan Stravinsky's eerste periode het predicaat 'primitief' te danken heeft. Maar evenzeer is de *Sacre* een werk van immense schoonheid, zoals de beroemde fagotmelodie waarmee het begint, die Stravinsky ontleende aan een verzameling Litouwse volksliedjes.

Tekst: Joep Stapel

Nalaten aan cultuur

Op woensdag 4 november organiseren het Nederlands Philharmonisch & Nederlands Kamerorkest en Wereldmuseum Amsterdam een inspirerende middag over nalaten aan cultuur. Tijdens deze bijeenkomst maak je kennis met beide organisaties, luister je naar livemuziek, hoor je meer over wat nalaten aan cultuur kan betekenen en is er ruimte voor vragen. De bijeenkomst vindt plaats in Wereldmuseum Amsterdam. Voorafgaand aan het

programma kun je het museum gratis bezoeken, inclusief de tentoonstelling DISCO. Het programma start om 15.30 uur. Meld jezelf en eventueel je introducee aan via natashahoogenboom@nedpho.nl. Via hetzelfde e-mailadres kun je ook vrijblijvend onze brochure over nalaten aanvragen.

Nederlands Philharmonisch

Het Nederlands Philharmonisch is een avontuurlijk orkest van internationaal niveau, dat grote solisten en dirigenten aantrekt. Als vaste partner van De Nationale Opera geldt het als hét operaorkest van Nederland. Daarnaast is het orkest te horen in Het Concertgebouw (met een eigen concertserie), op podia door heel Nederland en daarbuiten: van Rotterdam tot Wenen en Parijs. In het huidige seizoen volgt een tournee door Spanje met topcellist Gautier Capuçon. Naast het grote repertoire van Wagner, Strauss, Mahler en Stravinsky speelt het Nederlands Philharmonisch regelmatig premières en opdrachtcomposities van jong talent en gevestigde namen, zoals Wynton Marsalis, Donghoon Shin en Willem Jeths. Dit seizoen keert de succesvolle oud-chefdirigent (2021-25) Lorenzo Viotti terug als vaste gastdirigent met Wagners *Der Ring ohne Worte*, Mahlers *Zevende* en Tsjajkovski's *Pathétique*. Het seizoen brengt bijzondere debuten, bijvoorbeeld van dirigenten Adam Hickox, Suzanna Malkki en Roberto González-Monjas. Ook krijgt de geslaagde samenwerking met dirigenten Dalia Stasevska, Delyana Lazarova en eredirigent Hartmut Haenchen een vervolg. En natuurlijk zijn topsolisten te gast, als Clara-Jumi Kang, Alice Sara Ott, Bruce Liu, Behzod Abduraimov en Nikolaj Szeps-Znaider.

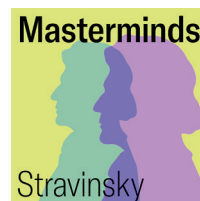
Hannu Lintu, dirigent

“Dynamisch en scherp op het podium” (*Bachtrack*) en met “een uitzonderlijke helderheid van doel, waarbij elk detail ertoe doet” (*Los Angeles Times*) geldt Hannu Lintu als een van de beste dirigenten ter wereld. Het seizoen 2026/27 is Lintu's eerste seizoen als chef-dirigent van het Singapore Symphony Orchestra. Gedurende het seizoen leidt hij het orkest in uiteenlopende programma's met werken van onder anderen Mahler, Mozart, Skrjabin, Tsjajkovski, Auerbach, Adams en Sibelius. Ook gaat hij met het orkest op tournee door China. Naast zijn nieuwe functie blijft Lintu chef-dirigent van Orquestra Gulbenkian, artistiek partner van het Lahti Symphony Orchestra en artistiek directeur van het International Sibelius Festival. Naast deze vaste functies staat Lintu dit seizoen op de bok bij het Finnish Radio Symphony Orchestra, het Minnesota Orchestra en het Hong Kong Philharmonic Orchestra. Ook maakt hij zijn debuut bij het Tonhalle Orchester Zürich en het Orchestre

National du Capitole de Toulouse. Lintu werkte eerder succesvol met het Nederlands Philharmonisch samen, onder meer in Sjostakovitsj's *Vijfde symfonie* in 2023.

Alisa Weilerstein, cello

Alisa Weilerstein is Artist-in-Residence bij het Boston Symphony Orchestra voor het seizoen 2026/27. Elders gaat ze op tournee met het London Symphony Orchestra en treedt ze als solist op met vermaarde orkesten zoals het Chicago Symphony Orchestra en het Nederlands Philharmonisch. In het najaar brengt ze haar *Fragments*-project voor het eerst naar Azië, volgend op recente premières in Europa en Noord-Amerika. Ook geeft ze recitals op het gerenommeerde Edinburgh International Festival. Afgelopen seizoenen schitterde ze bij top-orkesten zoals de Berliner Philharmoniker en het Koninklijk Concertgebouworkest. Als ontvanger van de prestigieuze MacArthur 'Genius Grant' Fellowship treedt ze op in iconische zalen als Carnegie Hall en op bekende podia zoals het Verbier Festival. Alisa werkt geregeld samen met grote namen als Gustavo Dudamel, Franz Welser-Möst, Karina Canellakis en Daniel Harding.

Masterminds over Stravinsky

In deze podcast hoor je meer over de mens achter de grote componist. Musicoloog Kees Wisse en podcast-maker Botte Jellema duiken samen in het vaak complexe leven van de grote meesters in de klassieke muziek. De aflevering over het leven en de muziek van Igor Stravinsky is te beluisteren in diverse podcastapps of via orkest.nl/stravinsky.